

Devredilebilir Kavram 2

TANRI'NIN SEVGİ VE BAĞIŞLAMASINA NASIL KAVUŞULUR?

İÇİNDEKİLER:

- I. Hayattaki en güzel macera nedir?
- II. Günümüzde zevk alınacak en büyük mücadele nedir?
- III. Görünürdeki en büyük sorun nedir?
- IV. Tanrı'nın getirdiği en büyük çözüm nedir?
- V. Bu çözümü kendinize ne şekilde mal ediyorsunuz?

DÜŞÜNÜLECEK SORULAR ÇALIŞMA REHBERİ GENİŞLETİLMİŞ ÖZET

TANRI'NIN SEVGİ VE BAĞIŞLAMASINA NASIL KAVUŞULUR?

Mesih İsa'yı kişisel olarak Kurtarıcı ve Rab kabul edip tanımak, insanın hayatta başına gelebilecek en büyük ayrıcalık ve göze alınacak şeylerin en güzelidir.

Nasıralı İsa hiç değişmeksizin; bütün yüzyıllarda dikkatleri en çok üzerine toplayan, en güçlü ve en cazip bir kişilik olarak tanınmıştır. Günlük gazetenizdeki tarih, O'nun tarihi tesiri altına almasına tanıklık etmektedir. Anno Domini anlamına gelen A.D. Rabbimizin yılında, B.C. ise; İsa Mesih'ten önce demektir. (Milattan sonra "M.S" ve Milattan önce "M.Ö" terimleri Türkçe'de kullanılmaktadır.) Kadın erkek bu kadar çok insanın hayatına, zamanın başından beri hiçbir hayat sürekli olarak bu şekilde tesir etmemiştir.

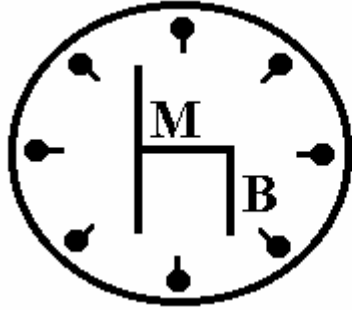
Doğumundan yüzlerce yıl önce İsrail oğulları, Peygamberleri; O'nun geleceğini önceden bildirmiştir. Bu kehanetler doğa üstü dünyaya gelişi dahil olmak üzere, en küçük detayına varıncaya dek Mesih'in hayatında yerine gelmiştir; (1)Yaşamı; öğrettiği şeyler, yarattığı mucizeler, insanların günahları için çarmıhta ölüşü (2) ve yeniden dirilişi (3).

Vaadedilen Mesih ve Tanrı Oğlu olduğunu ileri sürdü ve O'nu en yakından tanıyan insanlar, sevgi ve bağışlamasını bütün insanlara göstermek amacıyla; Tanrı'nın, Nasıralı İsa kişiliğinde dünyamıza geliş müjdesini vererek, inandıkları bir şey uğruna ölenlerin şerefiyle bu dünyadan ayrıldılar.

EN GÜZEL MACERA:

Mesih inanlısının yaşamı için İsa, heyecan verici ve bol bereketli bir maceradır. **"Geldim ki, Onlar hayatlarından zevk alsın ve bolluk içinde yaşasınlar.**(dolup taşana kadar bolluk içersinde)"(4). Tanrı'nın Kutsal Ruh'unun bütünlüğü ve denetimi altında yaşamımızı sürdürdüğümüzde, her bir gün, harika şeyler, anlam, gaye ve verimlilikle dolmaktadır. Zengin ve doyuran bir hayat, her bir Mesih inanlısına kalan bir mirastır. **"Çünkü Ruh'un semeresi sevgi, sevinç, esenlik, şefkat, sabır, yumuşak huyluluk,bağlılık özdenetimdir"**(5).

SEVGİ
SEVİNÇ
HUZUR
İNCELİK
SADAKAT
İYİLİK
SABIR

MESİH'E BAĞLI
O'NUN RUHUNDAN GÜÇ ALAN
BAŞKALARINI MESİH'E
TANIŞTIRAN
ETKİLİ DUALI YAŞAM
TANRI SÖZÜNÜ ANLAR
TANRI'YA GÜVENİR
TANRI'YA İTAAT EDER

Yine de Mesih inanlılarının çoğu, bu tür hayatla ilgili hiçbir şey bilmemektedir: Zafer, sevinç ve kurtarıcımız için bol, bereketli verimlilik. Bunun tersine, birçok kişiye göre Mesih inanlısının yaşamı sıkıntı, güç ve zevksiz bir iş, çekilmeyecek bir kederdir. Bu insanlar kurtarıcımızın çirkin bir şekilde yargılanmasına, vahşice dövülmesine, aşağılanarak Romalıların yaptığı çarmıhtaki zalimce ölümüne ve yüzyıllar boyunca Mesih inancı uğruna canlarını vermiş on binlerce; hatta milyonlarca kişiye işaret ederler.

BOL BEREKETLİ BİR YAŞAM:

Birçoklarına göre Mesih inancı, cennete gitmek için katlanılan bir şeydir. Rabbimizin arzusu bu değildir. Herkese hatırlatırım ki; İsa, kaydedilmiş öğretilerini hepsinden çok, hayatının son birkaç saatinde, sevgi, sevinç, esenlik ve zaferden söz etmiştir.

Eziyet çekmenin, dayak yemenin, hapsilere atılmanın her türlüüne katlanmış ve sonunda Rabbimiz uğruna can vermiş olan elçi Pavlus şöyle demiştir: *“Sorunlarla karşılaştığımızda da sevinebiliriz”*(6) *“Her zaman sevinin, neşeli olun”*(7) *“Her şeyde hamededin”*(8).

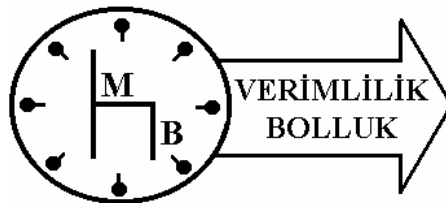
İçinde bulunduğumuz şartlar her ne olursa olsun, sevinç yahut kederde, bolluk veya kıtlıkta, sağlık veya hastalıkta, hür olduğumuzda veya baskı altında tutulduğumuzda Rab'bimiz bizlere iman ve güven vermiştir.

“Sizlere bıraktığım esenlik” (9) *“Dünyayı mağlup ettim”* (10) *“Sizleri hiçbir zaman ne terk edecek, ne de yüzüstü bırakacağım.”*(11) *“Her zaman sizinleyim”* (12) *“Benim adımla ne dilerse onu yerine getireceğim.”*(13)

Dahası, O'nu kurtarıcı olarak başkalarına tanıtmakla; Rabbimiz bizleri semereli bir yaşama çağırmıştır. *Matta 4:19'da, “Beni takip edin, sizleri insan avcıları yapacağım.”* demiş, *Yuhanna 15:8'de de , “Çok meyve vermeniz Babamı onurlandırır ve yüceltir. Böylece gerçekten ardımca geldiğinizi kanıtlamış olursunuz.”* diye belirtmiştir.

ÖĞRENCİLİK KANITI:

Her Mesih inanlısı meyve vermez. Meyve verip verimli olmaktan daha iyisi yoktur ve Mesih'in kendi sözlerine göre en iyi şey; O'nun öğrencileri olduğumuzu kanıtlamaktır. İyi bir yaşam sürmek yeterli değildir. Rabbimizin Tanrı'lığını inkar eden dine ve tarikata bağlı kimseler bile, çoğu kez örnek alınacak şekilde yaşarlar.

Bir ateist duaları ezberleyebilir ve dindar bir tavır takınarak; normal bir Mesih inanlısının yapacağı her şeyi yapabilir. Tıpkı Mesih inancının kırılmak istendiği veya yasaklandığı birtakım ülkelerde yapıldığı gibi; casusluk amacıyla hareket eden işbirlikçiler, kilisede liderlik durumuna kadar sızmışlardır.

Burada, Yeni Ahit'te sözü edilen kilise ile bugünkü kilise arasında büyük bir fark görüyoruz. Elçilerin İşleri Kitabı, Tanrı'nın kapı kapı dolaşarak imanlarını paylaşan ve içlerinde Mesih'in sevgisi ile inançları yüzünden çoğu kez ölümle burun buruna gelmiş olan elçi Pavlus'un söylediği gibi; her yeri dolaşmış ve gördüğü herkese Mesih'i tanıtmış, o ilk kuşak Mesih inanlılarının yaptıklarının heyecan verici hikayesini anlatmaktadır. Böyle bir şeyi yirminci yüzyıl Mesih inanlıları pek yapmaz.

Bir yazar kitabının önsözünde şöyle demiştir: “ Hiç kimse bu kitabı (Elçilerin İşleri), insanların yanısıra başka birinin de işbaşında olduğuna ikna olmaksızın okuyamaz. Belki bu kişilerin sadeliğinden, belki de onların inanmaya; itaate, vermeye, acıya katlanmaya ve gerekirse ölmeye hazır olmaları yüzünden Tanrı'nın Ruh'u, her zaman özellikle araması gereken şeyi bulmuştur. İnsanların içlerinde ve onlar yoluyla, pek az bir engellemeyle çalışsın.(Tanrı'nın kullarında çalışmasını engelleyen, onların itaatsizlikleri ve Tanrı'ya değil de; kendi arzularına boyun eğmeleridir.) Bu nedenle; bundan önce hiçbir alelade, ufak tefek herhangi bir insanın, düşmanlarına bu adamlar “Dünyayı altüst etti” (14) dedirterek öfke ve hiddet gözyaşları döktürtecek kadar, dünyayı yerli yerinden oynatmadığı apaçık bir tarihsel gerçektir.”

Kutsal Ruh'la dolu, içlerinde onları tutan Tanrı sevgisi olan, o ilk yüzyılın Mesih inanlıları, Tanrı'nın Mesih'teki sevgi ve bağışlama müjdesini o zamanlar bilindiği kadarıyla, bütün dünyaya yaydılar.

RUHSAL MESİH İNANLILARININ ETKİSİ:

İlk yüzyılın bu kilisesi, Tanrı için kötü ve günahkar bir Roma İmparatorluğu üzerinde bu etkiyi nasıl gösterebildi? Akla yatkın tek açıklama; kilisenin, Kutsal Ruh'un denetimi altında ve onunla dolu kadın erkek çok sayıda Ruhsal Mesih inanlılarından oluştuğuydu. Tanrı ile dostluk edinmeden ve dünyadaki amacını yerine getirmede O'na yardımcı olarak kullanılmadan ve egemenliği kurmadan önce, O'nun Kutsal Ruh'uyla doldurulmaya gereksinimleri olduğunun farkındaydılar. O'nun Kutsal Ruh'uyla doldurulmadan önce de, bağışlanmak istemeleri ve günahlarından temizlenmeleri gerekmektedir.

AHLAK TEMİZLEYİCİLERİ:

Bir çok kişi günümüzde, ahlak temizleyicilerinin her türlüünü deniyor ama hala bütün kir ve lekeler onların yapılarının bir parçası olmaya devam ediyor. Ahlak reformu, sosyal çevreye uyum sağlamak, iyileştirici psikoloji, hassas seminerler... Bütün bunlar bir “Yeni insan” ortaya çıkarmaktan aciz bulunmaktadır. Günahkar kişinin tek umudu; doğa üstü bir temizlenmedir ve çarşıdaki ölümüyle yalnız İsa Mesih temizlenmemizi olurlu kılar. Bu temizlenmiş yaşama kendi irade gücümüzle değil; sadece Tanrının gücüyle kavuşulur. Farkı yaratan, içimize gelip yerleşen Mesih'tir. Mezmurların yazarı Kral Davut, günahlardan temizlenme ve bağışlanma gereğini idrak etmişti. Onun bu yürekleri ısıtan duasına kulak verin:

“ Fesadımdan beni büsbütün yıka ve suçumdan beni temizle. Çünkü isyanlarımı bilirim ve suçum daima önümdedir. Bende temiz yürek yarat, Ey Tanrım; ve içimde doğru ruh tazele. Bana kurtuluşunun sevincini geri ver; ve istekli ruh ile bana destek ol. (Karşılıksız vereceğin Ruh’unla.) Asilere senin yollarını öğreteyim; ve suçlular sana dönsünler.” (15) Günahlarımızdan temizlenmek; Mesih’in bizleri çağırdığı bol, bereketli ve meyveli yaşam için önceden gerekli bir şeydir.

EN ZEVKLİ MÜCADELE :

Günümüzde, insanlık tarihinin en korkunç zamanını yaşamaktayız. Dünyanın tümü bir kriz ve karışıklık içindedir. “Devrim” kelimesi kadar hiçbir sözcük, günümüzde içinde bulunduğumuz durumun karakterini açıklayamaz.

Toplumun her tarafında ve her ülkedeki devrim politik, toplumsal, parasal ve hatta dinsel olarak sürmektedir. Bütün dünya korku, endişe ve sinir gerginliği ile dolmuştur. Sayısız insan tarafından yapıcı çözümler ortaya atılmış; fakat kriz, artarak kötüleşmiştir. Böylece dışta tutma yöntemiyle insanlar, Tanrı’ya sırt çevirmeye başlamışlardır.

Mesih’in ileri sürdüklerini tanıtmaya şansı bugün, kayda geçmiş tarihin önceki herhangi bir çağından daha büyüktür.

Tanrı’nın Ruh’u, önceleri yeryüzündeki birçok insanın yüreğinde; bulunmayan bir açlık yaratmıştır. Kralların Kral’ı , Rablerin Rab’ine hizmet edebilmek için; hayatta olunacak en heyecan verici bir zamandır. Hem öğrenci ve hem de yetişkinler, şimdiye kadar görülmemiş bir çoğunlukla Mesih’e dönmektedirler. İşte bu büyük hasat zamanı, oran olarak sayıları çok az Mesih inanlılarınca değerlendirilmektedir.

Mesih inanlılarının çoğu hala yenilgi ve kısırlık içinde yaşamlarını sürdürmektedirler. Mesih inancı öğreticisi olan veya olmayan birtakım kişiler; bazen bir başkasını Mesih’e tanıtmaktalar.

Kuşağımızdaki Mesih inanlılarına ne oldu? Eski başkanlardan Woodrow Wilson şöyle demiştir: “Milletimiz, Mesih inancı prensipleri üzerine kurulmuş bir topluluk olarak doğmuştur.”

EN BÜYÜK SORUN:

Bugün bile, ülkemizde yaşayan insanların yarısından fazlası, (iki yüz milyon kişi) Mesih inanlısı olduğunu itiraf etmiştir. Kendileriyle görüşülen çok sayıdaki insanın, Tanrı’ya inandıkları görülmüştür. Yine de tutum ve davranışlarımız bizi ahlak ve ruhsal bakımdan; maddi değeri en üstün kabul eden, materyalist bir toplum biçiminde göstermektedir. Birçok Mesih inanlısı çözüm olacağı yerde; toplumumuz için birer sorun haline gelmişlerdir. Mesih inancı dışındaki insanlar ile Mesih inanlısı olarak tanınan kişiler arasında; nitelik bakımından ya hiç, ya da çok az bir fark bulunmaktadır.

Dinsel topluluğunu ayakta tutan Mesih inanlısı bir dostum, bir gün bana bir sır verecek oldu: “Komşumu, benimle birlikte kiliseye gitmesi için teşvik ediyordum. O her defasında beni geri çeviriyor; ben ise ısrar ediyordum. Günün birinde bana şöyle dedi: ‘Bak dostum, kilisene gitmem için artık ikide bir gelip bana bir şeyler söylemene gerek yok. Bu sana hiçbir yarar sağlamaz. Senin yaşantınla benimkisi arasında herhangi bir fark göremiyorum. Aslında aynı türdeki yaşamları sürdürmekteyiz. Açıkça söyleyeyim ki, senin Tanrı görüşünü istemiyor ve bu konuda daha fazla bir şey işitmek istemiyorum.’” Ebeveyninin ve diğer yetişkinlerin, yaşamlarında uygulamadığı bazı şeylerin dudaklarından döküldüğü iki yüzlüler olduğunu düşündüklerinden birçok genç kiliseyi terk etmiştir.

YANLIŞ YOL:

Yine de ortaya çıkardım ki; birçokları yenik düşmüş ve aradığını bulamamış, dünyanın her tarafındaki ülkelerde yaşayan insanlarla konuşabildiğim ölçüde, meyve vermemiş Mesih inancısı, ruhsal durumundan hoşnut olmamaktadır. Değişmek istemekte; fakat ne yapacağını bilmemektedir. Bu durumdaki bir kişinin azarlanmaması, tenkit edilmemesi ve suçlanmaması gerekmektedir. Onun sevgiye ve yardıma ihtiyacı vardır.

Geçenlerde yabancı bir ülkede, Meksika'da arabamla bir yerlere gidiyordum. Yanlış bir dönüş yaptım. Kendimi, tek yönlü gidiş trafiği olan bir caddede; ters yönde giderken buldum. Ancak bunu, dönüşümü yaptıktan hemen sonra fark ettim. Sorunum; yanlış yolda gidip gitmediğime karar vermek değildi. Zaten kaldırımda yürüyen insanlar da bana yanlış yönde gittiğimi söyleyip bağıyorlardı. Asıl önemli olan, geriye nasıl döneceğimdi. Çok geçmeden nazik bir trafik polisinin yardımıyla yönümü değiştirmeyi başardım ve normal trafikte arabamı kullanarak, sevinç içinde yoluma devam ettim.

İşte Mesih inancı da böyledir. Başarılı olmayan bir Mesih inancısına; onun ikiyüzlü ve Tanrı'yı yüceltmediğini söylemek, hiç gerekli değildir. Ona, tuttuğu bu yoldan nasıl geri döneceğini göstermek gerekir. Önemli olan; sorununun nereden kaynaklandığını ve buna nasıl bir çözüm getirebileceğini bilmesidir. Bu tamamen Tanrı Söz'ünün bizlere yaptığı şeydir.

ÜÇ ÇEŞİT İNSAN:

I. Korintliler 2. ve 3. bölümlerde; Kutsal Ruh'un verdiği esin ile yazan Elçi Pavlus, dünyada üç çeşit insan bulunduğunu bize söylerken, sorunu tam olarak teşhis etmektedir. Doğal insan, ruhsal insan ve bedensel insan.

Eğer yenik düşmüş, aradığını bulamamış, verimsiz ve kendini yeterli hissetmeyen bir Mesih inancısıysanız; size verilecek iyi haberlerim var. Pavlus'un demek istediklerini dikkatlice inceleyin. Yeryüzünde yaşayan siz ve diğer insanlar, bu üç kategorinin birinde tanımlanabilir.

DOĞAL İNSAN:

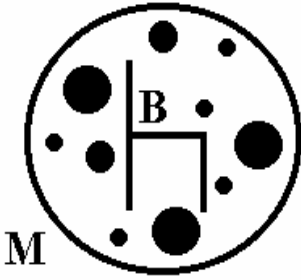
Doğal insan Mesih inancısı değildir. Kendi kaynaklarına güvenir ve kendisinin verdiği güçle yaşamını sürdürür. Tanrı sözündeki gerçeği ne anlar ne de kabul eder.

KENDİNE YÖNELİK YAŞAM:

B- Bencillik, tahtta ölümlü kişilik oturmaktadır

M- Yaşamın dışında tutulmuş Mesih

- İnsanın kendisi tarafından kontrol edilen çıkarları, ki bunlar çoğunlukla uyumsuzluk ve umduğunu bulamamakla sonuçlanır.

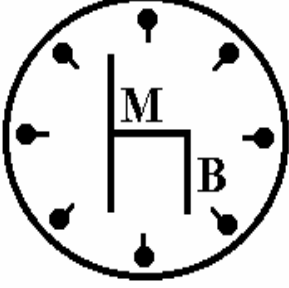
M

Çıkarları, arzu ve istekleri bedensel ve dünyasal bir düzeyde toplanmıştır. Ruhsal olarak Tanrı'da, haksızlık ve günahlar içinde ölüdür.

RUHSAL İNSAN:

Ama ruhsal insan, Tanrı'nın Kutsal Ruh'unca kontrol altında bulunan ve bundan güç alan bir Mesih inanlısıdır. Tanrı'nın sınırsız sevgi ve güç kaynaklarından faydalanır ve yaşayan Mesih'in verdiği güçle yaşar.

MESİH'İN KONTROLÜNDEKİ YAŞAM:

- M- Yaşam tahtındaki Mesih
- B- Bencil kişilik tahttan indirilmiş
- - Tanrı'nın planına uyumla sonuçlanan ölümsüz Tanrı'nın kontrolündeki çıkarlar.

Tanrı'nın sözünü anlar ve ona inanır. Aynı zamanda çıkarları, arzu ve istekleri; Tanrı'nın mükemmel isteğine konu olup, o merkez etrafında toplanmıştır. Ruhsal açıdan yaşıyor durumdadır. Rab'de sevinmekte ve hiçbir engel göstermeden Kutsal Ruh'un, yaşamını kontrolü altına almasına kendisini açtığından; kurtarıcımıza meyveler vermektedir.

BEDENSEL İNSAN:

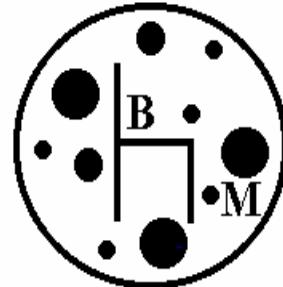
Pavlus'un I. Korintliler 3. bölümde tanımladığı gibi; bedensel insan mağlup olmuş, semere veremeyen bir Mesih inanlısıdır. Kutsal Ruh'un bitmez tükenmez kaynaklarından yararlanacağı yerde; yaşamını bedenindeki enerji ile sürdürür. Bu kişi bir öğretmen, satıcı, öğrenci vaiz ya da Tanrı Söz'ünü yayan bir kişi de olabilir. Bu kişi, bir Mesih inanlısı olduğu halde; yaşamı kendi denetimi altındadır. Yani; kendi kendisinin efendisi olmak isteyen ve aynı zamanda Mesih'i hoşnut etmeyi uman biri. Sevgisini Tanrı'ya ait şeylere vermeyi arzular ve bazen bunu yapmaya da girişir. Ama yine de; bu dünyaya ait şeylere tutunmaktadır. Tanrı'nın; kendisinin nasıl bir insan olmasını istediğini bildiğini sanarak, kendi kendini idare ederek dürüst bir şekilde bazı şeylerden vazgeçmeye çalışabilir. Ancak her defasında; ya isyan, ya bilgi veya iman yetersizliği yüzünden başarısızlığa uğrayabilir. Kutsal Ruh'un kendisini; Tanrı'nın yarattığı nitelikteki bir kişi biçimine sokmasına izin vermez. Böylece sonu olmayan boş çabalamalarla, Tanrı'nın mükemmel iradesinin dışında yaşar.

BİR BAŞKASI:

Mesih inanlılarının çoğu; bunun farkına varsın veya varmasınlar, bu bedensel kategoriye dahildirler. Birinin bana yaptığı konuşmalar şöyle olmuştu: "Bedensel olduğumu bilmiyordum. Bizim vaizin bedensel Mesih inanlıları ile ilgili konuşmalarını duymuştum ama hep bunun, vaizin verdiği mesajı dinlediğini umduğum bir başkası olabileceğini düşünmüştüm. Şimdi sizin verdiğiniz mesajı dinledikten sonra; benim de bedensel bir kişi olduğumun farkına vardım."

KİŞİNİN KENDİSİNİN KONTROLÜNDEKİ YAŞAM:

- B-Bencilik yahut tahttaki, insanın fani olan kendisi
- M- Tahttan indirilmiş Mesih
- - İnsanın kendisi tarafından kontrol edilen çıkarları ki bunlar çoğunlukla uyumsuzluk ve umduğunu bulamamakla sonuçlanır.

Bir gün bana gelen bir iş adamı, bağlı bulunduğu dinsel toplulukta bölünmeler başladığından; bir hayli üzgündü. “Üyelerimizin yarısı gidecek, yeni bir topluluk oluşturacaklar.” diye dert yandı. Bu beni de üzmüştü. Mesih inanlılarının oluşturduğu bir gövdenin bölünmesinden daha üzücü bir şey olabileceğini düşünemiyorum.

Konuştukça; bu beyefendi de, kendisinin bedensel bir Mesih inanlısı olduğunu kabul etti. Ruhsal bir kişi olması için Tanrı'nın kendisini hazırladığını açıklamaya koyuldu. Bedensel bir Mesih inanlısı olarak yaşamaya devam etmesine gerek yoktu. Sonunda diz çöküp, birlikte dua etmeye başladık.

Tanrı'dan, günahlarının bağışlanmasını diledi. Kutsal Ruh'un aracılığı ile yaşamını kontrol altına almasını ve Ruh'un kendisini doldurmasını istedi. Tanrı'nın yaptıkları karşısında sevince boğulurken; bana dönerek şöyle dedi: “Biliyor musun, dinsel topluluğumuzda bundan böyle herhangi bir sorun olmayacaktır. Gördüğün gibi bütün bu karışıklığı doğuran benmişim.”

NEFRET ETTİĞİM ŞEYİ YAPIYORUM:

“Yasa'nın ruhsal olduğunu biliriz. Ben ise bedenselim, günaha köle gibi satılmışım. Ne yaptığımı anlamıyorum. Çünkü istediğim şeyi yapmıyorum; nefret ettiğim ne ise, onu yapıyorum. Ama istemediğim şeyi yaparsam; Yasa'nın iyi olduğunu kabul etmiş olurum. O halde bunu artık ben değil, içimde yaşayan günah yapıyor. İçimde, yani doğal benliğimde iyi bir şey bulunmadığını biliyorum. İçimde iyiyi yapmaya istek var, ama güç yoktur. İsteddiğim iyi şeyi yapmıyorum, istemediğim kötü şeyi yapıyorum.” (16).

Bu sözleri yazarken Pavlus bize, biraz bedensel Mesih inanlılarından bahsetmektedir. Yasa'nın bu bölümü, sizin şu andaki Tanrı ile olan ilişkinizi tanımlıyor mu?

Doktora yapmış; kariyerinde başarılı ve hatta daha da parlak bir geleceğe sahip, yetenekli genç bir öğretim üyesi benimle görüşmeye geldi. “Uzun yıllar önce, henüz ufak bir çocukken Mesih inanlısı olmuşum. Fakat yıllar geçtikçe yaşamımın kontrolünü tekrar elime geçirmeye başladım. Buna rağmen kilisede gayet aktiftim. Aslında kentin en geniş topluluğuna sahiptik. Yine de utanarak söylüyorum ki kendi iş ve sosyal durumumu ilerletmeye karşın; O'nu daha yakından tanımaktan ziyade, Rabbe hizmet etmekle meşguldüm. İş ve meslek standardımı uyuma seviyesine çıkardım ve başka insanlara olan ilişkilerimde her zaman töresel ve açık degildim. Bedensel bir Mesih inanlısı olduğumu Tanrı bana gösterdi ve kendi kişisel çıkarlarım uğruna bencil bir şekilde yaşayarak; bütün bu yılları zıyan etmiş olduğumu hatırlattı. Size; günahlarımı Tanrı'ya itiraf etmek ve yaşamımı tamamen ve geri dönülmeyecek bir şekilde Mesih'e teslim etmek üzere geldim. Lütfen, Tanrı'ya yakışır bir insan, ruhsal bir Mesih inanlısı olmam için dua edin. Artık bütün bu geçmiş yıllardaki bedensel arzuları istemiyorum. Bundan böyle yüce görev topluluğunuza gönüllü olarak katılmak ve Mesih'i dünyaya yaymanıza yardımcı olmak istiyorum.”

KİTAP'LA YAŞAMAK:

Şimdiye dek tanıdığım insanlardan, en çok işine bağlı olan bir başka dostum; kara kaplı küçük bir kitabı elinden düşürmezdi. Bu kitap, müthiş disiplini bir yaşamın öyküsünü dile getirmekteydi. Yapması gerekli her ne varsa; hepsini, bu kitaba bir bir sıralamıştı. Geçmişte, şimdi ve gelecekte. Her sabah kaçta kalkması gerektiğini, ne kadar bir zamanı ibadetle geçireceğini, o gün kitaptan kaç ayet ezberleyeceğini ve kaç kişiye tanıklık yapacağını; bir bir küçük kitabına sıralamıştı. Çok etkilenmiştim. Onun gibi olmak isterdim.

Ancak günün birinde aklını kaçırdı. Hastaneden taburcu edildikten sonra, bana şöyle dedi: “Mesih inanlısı yaşamını sürdürmeyi beceremedim. Kendimi katı bir ruhsal disipline sokarak; Tanrı’ya yaraşır bir insan olmaya çalıştım. Beni hastaneye kaldırmalarından önce aklım başımda olarak yaptığım son hareket, o küçük siyah kitabı atmak oldu. Tanrı’m haline gelen bu kitabı, bir köşeye fırlatıp attım. Onu artık görmek istemiyordum.” Dostum, bedenindeki enerjiyle Tanrı’ya yaraşır bir insan olmaya çabalıyordu.

DEĞİŞMİŞ BİR TUTUM:

Geniş bir din topluluğunun lideri, Müjde’yi yaydığımız enstitülerimizden birine gelmişti. “Tanrı’nın Sevgi Ve Bağışlamasına Nasıl Kavuşulur?” konusundaki yaptığım konuşmadan sonra; benimle sohbet etmeye geldi. Bir zamanlar vaizliğini yaptığı bir topluluğun, şimdi vaaz edenlerine ateş püskürmekteydi. “Bu insanların bana büyük zararları oldu. Beni mahvetmek istediler. Onlarla ödeşmeye çalıştım ve sonuç olarak şimdi fark ettim ki ben; kötü, tenkitçi, bedensel bir Mesih inanlısı haline gelmişim. Ya Tanrı katında doğru olmalı veya işimden uzaklaşmalıyım. Kutsal Yasa’yı her öğretiliminde, kullandığım sözler beni lanetlercesine geri geliyor. Tanrı’nın beni bu öfkeden, yaşamımı ve işimi harap eden bu kanser gibi yakama yapışmış bedensellikten kurtarması için dua ediniz.”

Tanrı’nın sevgi ve bağışlamasını dilemek üzere birlikte diz çöktüğümüzde; önceleri pişmanlıktan ağlayan dostum, bu sefer sevinçten ağlamaya başladı. Ayakları üzerinde dimdik duran bu adam, birkaç dakikalık az bir zaman önce birlikte diz çöktüğümüz insandan çok farklıydı. Birkaç gün sonra, şu “nefret ettiğini” zannettiği vaizleri görmeye gitti. Kendilerine, onları sevdiğini ve affedilmek istediğini söyledi. Vaizler ona sevgi ve bağışlama ile karşılık verdiler ve birbirlerini sevinç ve Mesih inancı sevgisiyle kucakladılar. Bu sevgili adam, Rabbimize olan istekli sevgisiyle yanarak; sevgi dolu bir yürekle topluluğuna dönmüş oldu.

Pavlus bedensel Mesih inanlısını tanımlamaya devam ediyor:

“İstemediğim şeyi yapıyorsam, bunu yapan artık ben değil, içimde yaşayan günahtır. Bundan şu kuralı çıkarıyorum: Ben iyilik yapmak isterken, içimde hep kötülük vardır. İç varlığında Tanrı’nın Yasası’ndan zevk alıyorum. Ama bedenimin üyelerinde başka bir yasa görüyorum. Bu da aklımın onayladığı yasaya karşı savaşıyor ve beni bedenimin üyelerindeki günah yasasına tutsak ediyor. (Bu şöyle oluyor: yeni yaşamlarımız bize, doğru şeyler yapmamızı söylüyor. Fakat hala içimizde bulunan eski benliğimiz, günah işlemeye bayılıyor.) **Ne zavallı bir insanım! Ölüme götüren bu bedenden beni kim kurtaracak?” (17).**

Bunu okumam üzerine dostlarımdan biri bana şöyle dedi: “Bu benim biyografim, hayatımın öyküsü.”

Hiç kendi bulduğunuz sözcüklerle sordunuz mu? “Ölüme giden bu bedenden beni kim kurtaracak?” Pavlus’un yanıtındaki Müjde’ye kulak verin: “Tanrı’ya şükürler olsun! Bu Rabbimiz İsa Mesih tarafından yerine getirilmiştir. O beni kurtarmıştır.”

BÜYÜK ÇÖZÜM:

Her Mesih inanlısı, Pavlus’un keşfettiğini bulana kadar bu sorunla karşı karşıyadır. Yani Rabbimiz İsa Mesih’in onu kurtardığını.

“Bu nedenle Mesih İsa’ya ait olanlara karşı artık hiçbir mahkumiyet yoktur. Çünkü yaşam veren Ruh’un yasası, Mesih İsa sayesinde beni günahın ve ölümün yasasından özgür kıldı. Doğal insan benliğinden ötürü güçsüz olan Kutsal Yasa’nın yapamadığını Tanrı yaptı. Öz Oğlunu günahlı insan benzerliğinde günah için kurban olarak gönderip günahı insan benliğinde yargıladı” (19).

Tanrı’yı bütün kalbimle aradığım yılları iyi hatırlıyorum. Tanrı’ya yalvararak; bana gücünü vermesini istemiş, insanın kendi kendine uygulayabileceği bütün disiplin yollarına başvurmuştum. Ne kadar fazla çalışsam, o kadar yenilgiye ve düş kırıklığına uğruyordum.

Derken bir gün Romalılar bölümünü okuyor ve inceliyorken; gözüme 8.bölümdeki 7. ayet ilişti: “Çünkü benliğe dayanan düşünce Tanrı’ya düşmandır; Tanrı’nın Yasasına boyun eğmez, eğemez de..”

Mesih inanlısı yaşamını hiçbir zaman kendi gayret ve çabalarımla sürdüremeyeceğimi keşfetmek; bana ne kadar büyük bir rahatlık vermişti. Ama Mesih’in diriliş yaşamını bende ve benim kanalımla sürdürmesine güvenebilirdim. Sadece O, benim Mesih inanlısı bir hayatı yaşamımı sağlayabilirdi. (20) O’nu hoşnut eden çabalarımız değil, imanımızdır (21).

İMANIN HEDEFİ:

İman nedir? İman, güveni ifade eden bir başka sözcüktür. İmanın bir başka hedefi olmalıdır. Mesih inanlısının imanındaki hedef; Tanrı ve O’nun Söz’üdür. İşte O’nun Söz’ü bizlere; bozguna uğramış, bedensel, semeresiz ve yetersiz Mesih inanlıları olmaya devam etmemize gerek olmadığını bildirmektedir. Mesih’e verimli tanıklar olabiliriz. O’nun bize çağrısı da, böyle olabilmemizdir. (22)

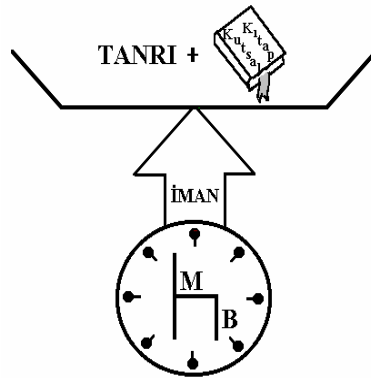
Rab İsa, inanılmaz fakat güvenilir bir şekilde söz vermiştir ki; O’na inanırsak, Kendisinin yaptığından daha büyük işler başarabileceğiz. (23) O’nun adında her ne istersek, bunu alabiliriz. (24)

Hiçbir Mesih inanlısının, yaşamını bedensel bir insan gibi devam ettirmemesi gerekir.

Bizi bedensel olmaktan kurtaracak güç ve gönüllülüğün her ikisine de sahip olabilmemizin, imanımızın hedefi; Rab ve kurtarıcımız İsa Mesih’te olduğunu kabul etmemiz önemlidir.

İmanın kendisine iman etmeyiz. Örneğin: Bir kişi, havuzu kaplayan ince buz tabakasının; kendi ağırlığını tartacak kadar kalın olduğuna iman etmiş olabilir. İmanıyla, ince buzun üzerinde cesaretle yürür ve sırlıslıklam ıslanır. Diğer tarafta; imanı pek de büyük olmayan birisi, çok kalın bir buz tabakasıyla örtülü havuzda dikkatle ve yavaşça ilerlemeye başlar. Bunun üzerinde yürüdükçe ve buzun, kendi ağırlığını tartabildiğinin farkına vardıkça, buza olan imanı fazlalaşır.

İşte Mesih inanlısının yaşamında da durum böyledir. Zayıf bile olsa; imanımızı, güvenilir Tanrı’ya ve O’nun Söz’üne bağlarız. O’nu daha iyi tanıdıkça; daha çok güveniriz. O’na ne kadar çok güvenirsek; O’nun sevgi, lütf ve gücünün gerçekliğini o kadar çok yaşarız. İman bir kas gibidir. Egzersiz yaptıkça gelişir.

BEDENSEL MESİH İNANLISI:

(Elverişli Ateistler)

Adamın biri; kendisi için pahalı olan bir yolculuğa çıkmayı çok arzu eder. Sonunda çareyi idareli bir şekilde yapmakta bulur. Cebinde bir bilet, bir kalıp peynir ve bir miktar tuzlu bisküvi almaya yetecek kadar bir parayla, kamarasına çekilir. Bu aldıklarının, uzun bir yolculukta kendisine yeteceği düşüncesiyle yolculuğa çıkar. Denize açıldıktan sonraki ilk birkaç gün peynir ve bisküvinin tadı fena gitmez. Ama sonradan bunlar bayatlamaya ve

tükenmeye başlar. Her gün garsonların diğer yolculara biftek, ıstakoz, tavuk ve daha birçok nefis yiyecekler taşıdığını gördükçe; açlığı son safhalara ulaştır. Gemi neredeyse, yanaşacağı limana ulaşmışken; adam o kadar acıkir ki; dayanamayıp, garsonlardan birinin yolunu çevirerek, şöyle der:

-Şu bifteklerden birini almak için, her şeyi yapmaya hazırım. Bulaşık yıkarım, odaları temizlerim, hatta güvertelyi bile paspaslarım.

Garson:

-Siz bir bilet almıştınız değil mi? Yemekler bilete dahildi. Bu güne kadar neden yemediniz? Bugün birçok insan bilgisizce, peynir ve tuzlu bisküvi ile yolculuk yapan bu adam gibi bir Mesih inanlısıdır. Tanrı'nın yolculuğunda sunduğu tüm zenginliklerin farkına varmadan; yolculuk yapmaya çalışırlar.

Üzüntü verecek bir gerçektir ki; orta derecedeki Mesih inanlısı, elverişli bir ateisttir. Tanrı'ya inandığını ileri sürer. Fakat O yokmuş veya kendisine yardım etmek istemiyormuş gibi davranır. Tanrı'nın elde edilebilir bütün kaynaklarına sahiptir. Ama yine de, duygularının yandan çarklı küçük gemisinde, kendisini ruhsal açlığa mahkum ederek yaşamını sürdürmektedir. Bir kral oğlu gibi davranmayı; yoksul ve bilgisiz bir durumdayken, kral ailesince evlat edinilmiş gibi yaşamayı beceremez. Bedensel kişi; yaşamın bu duygusal, yandan çarklı gemisinden nasıl inecek, nasıl uzak durabilecek ve tutarsız yaşayışını nasıl yenecektir?

KİŞİNİN ALACAĞI ŞEYLER:

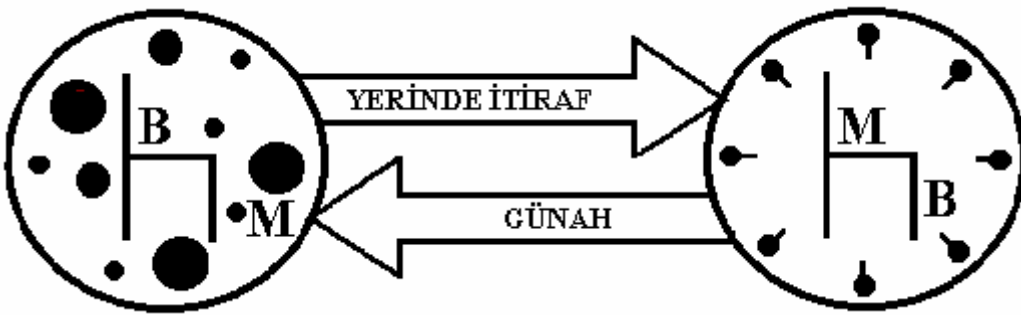
“Ruhsal Solunum; iman eden bir kişinin, tutarlı olarak nasıl Mesih inanlı bir yaşam sürmesi gerektiğini açıklayan bir prensiptir. Fiziksel olarak nasıl nefes alıp veriyorsak, ruhsal olarak da nefes alıp veririz.

NEFES ALIP VERMEK:

Günahlarımızı itiraf ettiğimizde nefes verir; Tanrı Ruhü'nun bütünlüğünü imanla aldığımızda da, nefes alırız. I.Yuhanna 1:9'a göre, Kutsal Kitap'ın vaadi şöyledir: “Günahlarımızı açığa vurursak, günahlarımızı bize bağışlamak ve bizi her haksızlıktan temizlemek için O, güvenilir ve doğrudur.”

(Bu kitapçık, nefes vermeden söz eder. “Ruh'la Nasıl Dolunur.” adlı kitapçık ise; nefes almaya değinmektedir. Ruhsal solunum kavramının; yani nefes-alıp vermenin yer aldığı kitapçık, “Ruh'la nasıl yürünür” bölümündedir.)

İtiraf; (Yunanca orijinali homologeo) günahlarımızla ilgili olarak, Tanrı ile uyuşmamızı belirler. Böyle bir uyuşma, en azından üç şeyin göz önüne alınmasını içerir. Önce, tek tek adlandırarak; günah veya günahlarımızın yanlış olduğunu ve bunların Tanrı'ya üzüntü verdiğini kabul etmek.

İkinci olarak; Mesih'in haçta ölümü yüzünden Tanrı'nın geçmiş, bugün ve gelecekteki günahlarımızı önceden bağışladığını kabul etmek.

Üçüncü olarak da; tövbe etmektir.,Yani günahlarımıza dönük tutumumuzu değiştirmektir. Kutsal Ruh'un verdiği kuvvetle bu, davranışlarımızın değişmesiyle sonuçlanacaktır. Eski günahkar yaradılışımızın, bedensel varlığımızın yapmak istedikleri yerine artık, Tanrı'nın yapmamızı istediklerini yapar hale geliriz.

İsa'nın savurgan oğul öyküsünde dokunaklı bir şekilde açıkladığı gibi, ister iyi, ister kötü olalım; Tanrı bizleri şartsız severdir. Babası, küçük oğlunun ısrarı karşısında ona; aile mülkünden hissesine düşen payı verir. Genç adam bu parayı partilerde ve kötü kadınlarla yer, bitirir. Yine de, açlık ve yenilgi içinde, bir evlat olarak değersizliğini itiraf ederek eve döndüğünde; babası koşarak onu karşılar. Kucaklar, öper, el ve ayak parmaklarına yüzükler takar ve şerefine bir ziyafet verir.

ŞARTSIZ SEVGİ:

Tanrı bizleri, bitmez-tükenmez bir sevgi ile sevmektedir. O bizi "Ne zaman" veya "Eğer" O'nun sevgisine layık olursak değil, itaat etmediğimiz zamanlarda bile sevmektedir. Kutsal Yasa'yı incelerken keşfettiğim en etkili şeylerden biri, Yuhanna 17:23 ayetinde, Baba Tanrı'ya baş kahinlik duasında Rabbimizin ifade ettiği şeydi, "...ta ki dünya beni senin gönderdiğini ve beni sevdiğin gibi onları da sevdiğini anlasın."

Düşünün bir kere! Tanrı sizi ve beni; Babası olduğu, tek Oğlu Rab İsa Mesih'i sevdiği kadar seviyor. Bu inanılmaz ama gerçektir! Tanrı, günahattan nefret etmesine rağmen; itaatsiz olduğumuzda dahi, çocuklarını azarlayacağı yahut cezalandıracağı yerde bizi sevmekten asla vazgeçmeyendir.

"Çünkü O, sevdiğini terbiye eder." (25)

Gerçekte; bizden nefret ettiği için değil, bizi sevdiği için disipline sokuyor. O yalnız, günahlarımızdan nefret ediyor.

Günahlarımı olduğu gibi açığa vurduğumda; ilk önce, Tanrı'nın Söz'üne ve isteğine ters düşen bir davranış veya tutumla yaptığım, her hangi bir itaatsizliğin yanlış olduğunun farkına varırım.(26) Verdiği söze dayanarak itiraf ettiğimde; imanla, O'nun bağışlama ve temizlemesine kavuşurum. Pişmanlık, bundan ibarettir: Tanrı'nın yapmamı istediği şeyleri yerine getirmek.

Bir başka ifadeyle; günahlarımızı itiraf etmeliyiz. O'nun bizi bağışladığını ve günahlarımızdan temizlediğini bilmeyi arzulamadan önce; Tanrı'nın yaşamlarımızı kontrol altına almasını gönül rızasıyla ve istekli bir ruhla, farklı bir insan olmak için içten bir arzu duymalıyız.

EKSİKSİZ KURBAN:

Peki şimdi, bağışlanmamızın temeli nedir?

İbraniler mektubunun yazarı 10. bölümde, bu soruyu çok güzel bir şekilde yanıtlamaktadır:

"Kutsal Yasa'da gelecekteki iyi şeylerin aslı yoktur, sadece gölgesi vardır. Bu nedenle Yasa, her yıl sürekli aynı kurbanları sunarak Tanrı'ya yaklaşanları asla yetkinliğe erdiremez. Bunun için Mesih dünyaya gelirken şöyle diyor: 'Kurban ve sunu istemedim, ama benim için bir beden hazırladın.' O zaman dedim ki, 'Yasa kitabında benim için yazılmış olduğu gibi, senin isteğini yapmak üzere, ey Tanrım, işte geldim.' (Kitabın tomarında "benim için" yazılmıştır.) Her kahin, günden güne tapınakta durup görevini yapar ve günahları asla ortadan kaldıramayan aynı kurbanları tekrar tekrar sunar. Ama Mesih, günahlar için sonsuza dek geçerli olan tek bir kurban sunduktan sonra Tanrı'nın sağında oturdu. Çünkü kutsal kılınanları tek bir sunuyla sonsuza dek yetkinliğe erdirmiştir. Bunların bağışlanması durumunda artık günah için sunuya gerek yoktur." (27)

İTİRAF VE BAĞIŞLAMA:

Eğer bir Mesih inanlısıysanız; günahlarınız geçmişte, bugün ve gelecekte, bağışlanmıştır. Yalvarıp yakarmalar, gözyaşları, kişisel çabalar ve dinsel törenler; Tanrı'yla uzlaşma sağlayamaz. Bunlara gerek yoktur. İman, İsa Mesih'in ne söylediğine ve bizim için önceden ne yapmış olduğuna inanma ve bunu gerçek olarak ileri sürmedir. İman; kendimize Tanrı'nın bizleri çocukları olarak gördüğü türden gözlerle bakmamızı sağlar. Sevilen ve temizlenmiş çocukları olarak.. İman bizi pişman olmak için harekete geçirir. Yunanca orijinal anlamı "akıl değişikliği" olan tövbe etme; bir davranış değişikliğinde, Kutsal Ruh'un muktedir kılmasıyla sonuçlanır Bizim yapmakta olduğumuz, Tanrı'yı hoşnut etmeyen şeylerden; O'nun yapmamızı istediği şeyleri gerçekleştirmemizi sağlayacaktır.

İbraniler 10. bölümde şunu gördük ki, insan günahları ile ilgili ne yapması gerekiyorsa; İsa bizler için, tüm bunları çarşıta akıttığı kanı ve ölümü ile yapmıştır. Bizler zaten Mesih'in yapmış olduğu şeylere, hiçbir şey ekleyemeyiz. Yapacağımız tek şey; O'nun bağışlamasını ve temizlemesini imanla, yürekten kabul etmektir.

NİÇİN İTİRAF?

Bir Mesih inanlısı olarak, O zaten günahlarımızın cezasını ödedyse; neden hala itiraf etmemiz gerektiği konusu aklınıza takılabilir. Anlaşılmalıdır ki; Mesih bizleri bir kere bağışladığında ve İbraniler 10. bölümde yazanlara göre itiraf, bir başka bağışlanmayla sonuçlanmaz. İtiraf etme; imanın bir ifadesi ve Tanrı'nın verdiği Sözü istemeye boyun eğen bir davranış olarak gereklidir.

Günahlarınızı itiraf ettiğiniz zaman; Oğlu'nun ölümü ile Tanrı'nın sizler için ne yaptığını, kendi yaşantınızda gerçek bir hale getirecektir. Yararları sadece psikolojik olmayıp; gerçek ve geçerlidir. Çünkü temelini, Tanrı Sözü'nden almaktadır. Günahlarınızı itiraf etmede Tanrı'yla dürüst olmaya rıza göstermezseniz, bedensel hale gelir ve Tanrı'nın aydınlığında yürüyeceğiniz yerde; gölgeli yerlerde dolaşıp durursunuz.

Kutsal Kitap diyor ki: ***"Tanıklık etmeye geldi. (Tanrı'nın olan) Aydınlık için tanıklık etsin ve herkes O'nun aracılığıyla imana gelsin diye geldi."***(28)

Belki günah işlediniz ve Tanrı'nın bağışlaması üzerinize gelmedi. Dostlarınıza veya ailenizden herhangi birine içerlemiş; Mesih ile olan ilişkinizin coşkusunu kaybetmiş olabilirsiniz. Dua edersiniz, fakat karşılıksız çıkar. Kutsal Kitap'ı okur fakat bundan az bir zevk veya yardım alırsınız. Mesih'e tanıklık edersiniz fakat kimse sizi işitmez.

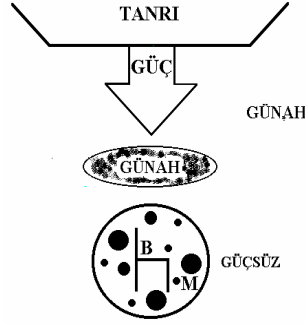
KISA DEVRELİ TANRI GÜCÜ:

Bir gün çocuğumun elektrikli treninin kontrol mekanizmasını kurcalarken; tren birden durdu. Neyin yanlış olduğunu pek çıkaramadım. Treni söktüm, parçaları tekrar yerine taktım. Fişi, prizde ileri geri oynattım ama hiçbir şey olmadı. Sonradan farkına vardım ki; rayların arasına sıkışmış bir metal parçası sorun yaratmaktaydı. Sadece küçük bir metal parçası, bir "sola dönülmez" işareti; geniş Los Angeles kentine verilen büyük elektrik gücünü kısa devreye uğratabilecek şekilde, trenin artı ve eksi rayları arasına çaprazlama düşmüştü. Böylece de, trenin işlemlerini engellemişti.

Bunun gibi günah da, Tanrı gücünde kısa devre yapar. Tanrı kutsaldır. Günahla hiçbir işi yoktur. Yaşamımızdaki günahları itiraf etmemiş olsak bile; Tanrı bizleri yine de sever. Bizi bağışlamıştır. O'nun sevgi ve coşku getiren, verdiği Söz'ün yarattığı harikaları yeniden yaşayabilmek için yapmamız gereken tek şey; günahlarımızı itiraf etmek yani ruhsal nefes vermek ve O'nun temizleyici gücünün gerçekliğini yaşamaktır.

GÜNAHLARINIZI SIRALAYIN:

Kutsal Ruh'tan, size yaşamınızdaki her günahı açık etmesini dileyin.

O bunu yaparken; siz de bunları, bir kağıt sayfası üzerine yazın. Herhalde listenizde birçok şeylerin arasında; kıskançlık, gurur, bencillik, şehvet, Tanrı şeylerine kayıtsızlık, inançsızlık, soğukluk, ilgisizlik, ilk sevgiyi kaybetme de yer alacaktır.

Listenizi tamamladıktan sonra, 1 Yuhanna 1:9'daki şu harika vaadi yazın:

“Günahlarımızı açığa vurursak, günahlarımızı bize bağışlamak ve bizi her haksızlıktan temizlemek için O, güvenilir ve doğrudur.”

Bunun yalnız Tanrı ile sizin aranızdaki bir liste olduğunun farkına varın ve tamamen dürüst olun. Yanlış olan her şeyi Tanrı'ya anlatın. Dua zamanınızı tamamladıktan sonra, listeyi yırtıp atın. Ancak bundan önce; Mesih'in 2000 yıl evvel çarmıhta gerçekleştirdiği iş için, bu bağışlanma için, O'na şükredin.

Hatırınızdan çıkarmayın ki, Tanrı'nın bağışlaması ve bizi tüm günahlarımızdan temizlemek için verdiği sözün altında yatan; gözyaşları, yalvarışlar- yakarışlar veya kendini herhangi bir disiplin altına sokma değil, imandır. Bu yeni veya ikinci bir bağışlama değildir. Sadece İbraniler bölümünün 10. kısmında okuduğumuz, her zaman için geçerli ve bir defa olan bağışlamadır.

ZARARI ÖDEME GEREKLİ OLABİLİR:

Bazılarına göre itiraf, zararı ödemeyi içerir. Çaldığımız bir şeyi geri vermek veya yanlış yaptığımız birinden sizi bağışlamasını istemek. Bu çok büyük bir önem taşımaktadır. Çünkü eğer vicdanınız hemcinsinize karşı temiz değilse; Tanrı'nın huzurunda vicdanınızın temiz olması olanaksızdır. Bu bağışlama konusu üzerine konuştuğum, Mesih inanlısı bir Türk toplantısının bitiminde bir doktor, bu tür bir işe girişmeyi ve bir liste tutma çağrımı kabul etti.

Ertesi sabah erkenden beni görmeye geldiğinde çok heyecanlıydı: “Dün gece yarısına doğru bir doktor arkadaşım odama geldi. Ne dese beğenirsin? Dostum gibi gözüken bu adam; benden yıllar boyu nefret ettiğini söyledi. Listesini yaparken Tanrı ona, bana gelmesini ve benden af dilemesi gerektiğini söylemiş. Dua içinde, çok güzel bir akşam geçirdik. Tanrı bizi özel bir şekilde karşıladı. Bunu sana anlatmamın sebebine gelince: Seni, Mesih inanlılarına günahlarını Tanrı'ya açmalarını söylemeye devam etmen için teşvik etmekte. Yanlış yapan kişilerin Kutsal Ruh'tan, yönetilmeyi dileyerek; bağışlanmayı istemelerinin önemini hatırlatman için anlatmak istedim.”

SORUNLA YÜZYÜZE GELME:

Tanrı'nın bizim için planladığı mükemmel bereketli ve verimli bir yaşam vardır. Ancak günahın bu problemiyle yüz yüze gelmedikçe; O bizi kutsamayacak ve kullanmayacaktır. Tanrı kutsal ve doğrudur. Eksiksizliğinin yüceliği, ateşle sonsuza dek tutuşmuştur ve bizi

yarattığında; olmamızı istediği gibi bir yaşam sürdürmemizi arzulamaktadır. O'nun planı; bizim, sevgili Oğlu'nun benzerliğine dönüşmemizdir. Günahlarımızı kabul edip onları açığa vurmadığımız takdirde, bunu hiçbir zaman yaşayamayız.

Bir akşam toplantısından sonra, bir genç yanıma gelerek; şöyle dedi: "Liste yapmama gerek olduğuna inanmıyorum. Yaşamımda herhangi bir şeyin bu kadar yanlış olabileceğini düşünemiyorum. Ancak başkalarının listelerini yapar gördüğümde; Tanrı'nın Ruh'u bana, benim de aynı şeyi yapmam gerektiğini hatırlattı. Ciddi sorunlar bulunmamasına rağmen, ufak-tefek şeyler vardı. Bu küçük şeyler bir araya geldiğinde; Mesih'e tanıklık etmemdeki kamçılayıcı avantajım körlendi. Bu konuya ilişkin bir konuşma daha yapacak olursanız; yaşamlarına hiç günah karışmadığını düşünenler dahil herkesin, mutlaka günahlarının listesini çıkarmasında ısrar edin. Listemi yapmamış olsaydım, Tanrı'nın bir kutsamasından yoksun kalacaktım."

ŞİMDİ TEMİZLENEBİLİRSİNİZ:

Yaşamınızda büyük günahlar olmayabilir. Ancak yüreğiniz Tanrı'ya karşı soğuksa, imanınızda eksik olan bir taraf görüyorsanız ve verimsiz iseniz; Vahiy 3'te değinilen Efes ve Laodikya dinsel toplulukları gibi, Tanrı'ya olan ilk sevginizi yitirdiyseniz veya donuk ve ilgisizseniz, yanlış olan bir şeyler var demektir. Bunları Tanrı'ya anlatın. Burada biraz ara vermemizi önerebilir miyim? Bir kağıt kalem alın ve Kutsal Ruh'un hatırınıza getireceği, yaşamınızdaki her günahın listesini çıkarın. Hiç acele etmeyin. Kendinizi Rabbin önünde alçaltın. Yaşamınızdaki düzeltilmesi gereken bu boşlukları göstermesi için, Tanrı'ya zaman tanıyın.

Bütün bu size gösterilenleri yazdığınızda listenin karşısına; I. Yuhanna 1:9'da verilen bu harika sözü yazın:

"Günahlarımızı açığa vurursak, günahlarımızı bize bağışlamak ve bizi her haksızlıktan temizlemek için O, güvenilir ve doğrudur."

Şimdi de; günahlarınız için, değerli Oğlu'nun akıttığı kanı aracılığıyla bağışlandığınız ve temizlendiğiniz için Tanrı'ya şükredin.

SUÇ KALMIŞTIR:

Bilinen bütün günahlarınızı açığa vurduysanız; kalan herhangi bir suç kompleksi Tanrı'dan olmayıp, Şeytan'dandır. Çünkü Oğlu'nun haçta ölümü kaynağında bütün günahlarınızı size bağışlamıştır. (İbranilere 10:1-17). Söz verdiği gibi günahlarınızı; doğunun-batıdan uzaklığı kadar, sizden ayrılmıştır. Bunun için şimdi Tanrı'ya şükredin. (29) Bunlar denizin en derin yerlerine gömülmüştür.

Tanrı bu günahlara sırt çevirmiştir ve artık onları size karşı kullanmayı, unutacaktır. Düşünün bir kere! Tanrı sizi bağışlamıştır! Tanrı sizi seviyor. Günahlarınızın listesi, kesinlikle; siz ve Rabbin arasındadır. Listeyi; Tanrı'ya itiraf ettikten hemen sonra, yırtıp atın.

Hiç kuşkusuz emin olabilirsiniz ki bugün, Tanrı'nın bağışlamasını ve geçmişteki tüm günahlardan temizlenmiş olarak yaşamaktasınız. Ruhsal solunum prensibi ile, yandan çarklı ruhsal gemiden inebilir ve yaşamınızın geri kalan kısmında ondan uzak durabilirsiniz.

Mesih kaybolanları aramaya ve kurtarmaya gelmiş ve bizleri, gidip meyve getirmemiz için görevlendirmiştir. Ancak yaşamımızda itiraf edilmedik günahlar varsa; O bizi kutsamayacak ve başkalarını ve başkalarını O'na getirmede bizi kullanmayacaktır. Tam bir doğaüstü bağışlanma ve tüm günahlarımızdan temizlenme için; Mesih İsa'ya şimdi güvenin ve sizler için yarattığı büyük maceraya girişin.

KUTSAL KİTAP AYETLERİ

- 1.İşaya 7:14
Matta 1:18-25
- 2.İşaya 53:4-6;
II.Kor.5:21
- 3.Mezmurlar 16:9,10;
Luka 24:46
- 4.Yuhanna 10:10
5. Galatyalılar 5:22,23
- 6.Romalılar 5:3
- 7.I.Sel. 5:16
- 8.I.Sel. 5:18
- 9.Yuhanna 14:27
- 10.Yuhanna 16:33
- 11.İbraniler 13:8
- 12.Matta 28:20
- 13.Yuhanna 14:14
- 14.Elçilerin İşleri 17:6
- 15.Mezmurlar 51:2,3,10,12,13
- 16.Romalılar 7:14-19
- 17.Romalılar 7:20-24
- 18.Romalılar 7:25
19. Romalılar 8:1-3
- 20.Koloseliler 3:10
- 21.I.Petrus 1:7;
İbraniler 11:6
- 22.Yuhanna 15:16
- 23.Yuhanna 14:12
- 24.Yuhanna 14:14
- 25.İbraniler 12:6
- 26.I.Yuhanna 1:9.
- 27.İbraniler 10:1,5,7,11,12,14,18
- 28.I.Yuhanna 1: 7
- 29.Mezmurlar 103:12

DÜŞÜNCE SORULARI

1. Orta derecedeki Mesih inanlısı niçin yetersiz ve verimsizdir?
2. Doğal insan, ruhsal insan ve bedensel insan arasındaki temel farkı açıklayınız.
3. Romalılar 7:14-25'in ışığı altında; kişi Mesih inanlı hayatı kendi gücüyle yaşamaya kalkarsa, sonuç ne olur?
4. Kutsal ve doğru olan Tanrı'nın, günahkar bir insanı haklı olarak bağışlamasının tek kaynağı nedir?
5. "İtiraf" sözcüğü ne anlama gelmektedir? Günahlarımızı itiraf etmede neler içerilmektedir?
6. Günahlarımızdan bağışlanmaya uğrarsak; geçmişte, bugün ve gelecekte Kurtarıcımız olarak Mesih'i ne zaman kabul ederiz? Niçin sık sık günahlarımızı açığa vurmamız gerekmektedir?
7. Günahlarımızı açığa vurmaya yanaşmadığımızda; yaşamlarımızda ne olur? (Bakınız Mezmurlar 32:1-5) Bunu kendi başınıza gelenlerle açıklayabilir misiniz?
8. Yenik bir yaşam sürdürmekte olan bir Mesih inanlısı için, günahlarının bir listesini yapmak ve onları Tanrı'ya itiraf etmek; niçin önem taşımaktadır? Bu yolu izlemek; size ne gibi yararlar sağladı?
9. Yapılan zararları ödeme niçin önemlidir?
10. İtiraf etmeniz gereken günahlarınızın neler olduğunu göstermeyi Kutsal Ruh'a bırakmanız ne gibi bir önem taşımaktadır? Günahlarımıza ilişkin kendi kendimizi aşırı derecede tahlil etmemizin tehlikesi nedir?
11. Günahlarımızı ne kadar sık itiraf etmelisiniz?
12. Eğer insan günahlarını itiraf etmiş ve Tanrı'nın bağışlamasını dilemişse ve yinede suç kompleksini üzerinden atamamışsa ne yapmalıdır?

ÇALIŞMA KILAVUZU

1. Bu kavramı ara vermeksizin; altı gün okuyun ve/veya bant yahut kaset kaydını dinleyin. Öğretim araştırmaları göstermiştir ki; bir kavramı tamamen anlamak için, altı-on kez kadar okumak veya dinlemek gerekmektedir. Bu kavramda sunulan prensipleri uyguladıkça; temizlenmiş hayatın coşkusunu yaşamak, sizin için bir yaşam tarzı haline gelecektir. Bu kavramı olduğu gibi anlamamız; sizin O’nu, başkalarına daha etkili bir şekilde anlatmanızı olurlu kılacaktır.
2. Aşağıdaki ayet ve bölümleri ezberleyiniz:

Yuhanna 10:10b “Bense onlarda yaşam olsun, hem de bol yaşam olsun diye geldim”

1.Yuhanna 1:9: “Eğer günahlarımızı itiraf edersek O, bize günahlarımızı bağışlamak ve bizi her haksızlıktan temizlemek için güvenilir ve doğrudur.”

Hepsini bir günde bitirmek yerine, bütün bir hafta günlük olarak gözden geçirirseniz; ezberleme işiniz daha kolaylaşır ve kalıcı olur. Önceki kavramlarda ezberlenen ayetleri de gözden geçiriniz.

3. Düşünce sorularını çalışınız.
4. Düşünce sorularını kullanarak; bir grup tartışmasına katılınız. Henüz “Devredilebilir Kavramlar”ı çalışan bir öğrenci grubunun ya da Kutsal Kitab’ı çalışanların bir üyesi değilseniz; başkalarını bu çalışma programında size katılmaya davet ederek, kendi grubunuzu kurabilirsiniz. Düşünce sorularını tartışırken; Tanrı’nın size sevgi ve bağışlamaya ilişkin öğrettiklerini, bu öğretiyi kendi yaşamınızda nasıl uygulamayı düşündüğünüz hakkındaki fikirleri ve bunu başkalarıyla nasıl paylaşacağınızı arkadaşlarınıza anlatınız. Onların da bu konudaki fikirlerini öğreniniz.
5. Son olarak bu “Tanrı’nın sevgi ve bağışlamasına nasıl kavuşulur” Kavramını, aşağıda yazan şeyleri yerine getirerek; yaşam tarzınız haline getiriniz.
 - a. Tanrı’yla yalnız kalmak için 20-30 dk’lık bir zaman ayırınız.Yaşamınızın, O’nu hoşnut etmeyen herhangi bir tutum ve davranışını size göstermesini O’ndan dua ederek isteyiniz. Ve bunların yazılı bir listesini çıkarınız.I.Yuhanna 1:9’da verdiği Söz’e göre; günahlarımızı açığa vurunuz.(onlarla ilgili olarak Tanrı’yla görüş birliğine varınız.) Listenin karşısına I.Yuhanna 1:9 ayetini yazınız. Verdiği Söz’e göre; Tanrı’nın sizi temizlemesine ve bağışlamasına şükrediniz. Sonra listeyi yırtıp, atınız.
 - b. Yaşamınızda O’nu hoşnut etmeyecek herhangi bir şeye karşı; sizi duyarlı yapmasını Tanrı’dan her gün isteyiniz. O’ndan sonra, gün boyunca böyle bir durumun farkına vardığınızda; hemen dua ediniz ve verdiği Söz gereğince (I.Yuh.1:9) O’nun bağışlamasını dileyiniz.
 - c.Bu diri gerçeği başkalarıyla paylaşmak için, kitabın başındaki kısa özeti, arkasındaki genişletilmiş özeti veya kavramın bant kaydını kullanınız. Hafta boyunca bunu, yapabildiğiniz kadar sık paylaşınız. Kavramı paylaştığınız kişiler için, bir kitapçık ve belki de bir bant veya kaset temin ediniz ki, onlar da bu konuyu derinlemesine çalışsınlar ve başkalarına anlatabilsinler.

GENİŞLETİLMİŞ ÖZET

I. Mesih İsa'yı kişisel olarak tanımak, insanın yaşayabileceği en güzel maceradır.

A.Nasıralı İsa, bütün yüzyılların en çok dikkati çeken; güçlü, cazip kişiliğidir .
(İşaya 7:14;53:4-6)...

B.Mesih inancısı yaşamı için İsa, heyecan verici, bol bereketli bir maceradır.
(Yuhanna 10:10;Galatyalılar 5:22-23)

C.Maalesef birçok Mesih inancısı, Elçi Pavlus ve Rabbimiz tarafından Kutsal Kitap'ta öğretildiği gibi sevinç ve zafer dolu bir yaşamı tatmıyorlar
(Rom.5:3;1.Sel.5:18;Yuh.15:8).

1-Orta derecede Mesih İnanlısı verimsizdir.

2-Yeni Ahit'in Mesih inancıyla bugün birçok Mesih inancısının Yaşamlarında kanıtlanan Mesih inancı arasında büyük bir ayırım bulunmaktadır.

D. İlk yüzyılın din topluluğu Tanrı nedeniyle ,dünya üzerinde büyük bir etki hakim kılmıştır.(Elç.İşl.17:6)

1-Ruh'la dolmanın gerçekliğini bilmekteydiler.

2-Tanrı'nın günahlarından doğaüstü temizlenme gereğini yerine getirmişlerdi.(Mezmurlar 51:2,3,10,12,13)

II. Günümüzde, tüm insanlık tarihinin en korkunç zamanıyla yüz yüze geldiğimizden,büyük bir şekilde tehdit edilmekteyiz.

A. Tüm,dünya endişe ,korku ve kötüleşmeyle dolmuştur.

B. Kayda geçmiş tarihte bundan önce hiçbir zaman,Mesih'in ileri sürdüklerini tanıtmaya elverişli bir ortam olmamıştı.

C. Bu büyük sorun ve fırsatların arasında birçok Mesih inancısı,çözüm olacağı yerde daha çok bir sorun haline gelmişlerdir.

1-Başkalarının Rabbimizi tanımak istemelerine yol açacak nitelikte bir yaşam yansıtmamaktadırlar.

2-Dünya üzerinde etki uyandırmak için Tanrı'nın güç ve kaynaklarını kendilerine mal etmeyi bilmemektedirler.

**III. Birçok Mesih inancısının çözüm getireceği yerde sorunun bir parçası haline gelmesi en iyi şekilde ,dünyada üç çeşit insan olduğunun farkına varmamızla anlaşılır.
(1.Kor.2:14;3:3)**

A.Mesih inancısı olmayan,doğal insan vardır.

1-Tamamen kendi kaynaklarına güvenir.

2-Ruhsal olarak haksızlık ve günahlar da Tanrı'da ölüdür.

B. Mesih inancısı olan ve Tanrı'nın Kutsal Ruh'u tarafından güçlendirilmiş ve kontrol altında bulunan ruhsal insan vardır.

1. Devamlı olarak Tanrı'nın sınırsız güç ve kaynaklarını kullanır.

2. Tanrı'nın Oğlu onda yaşamakta ve yansımakta olduğundan O da Tanrı'da ruhsal olarak yaşar.

3.Verimli yaşamı yüzünden Tanrı'ya yücelik getirir.

C. Mesih inancısı olduğu halde ,kendi gücüyle yaşamaya çalışan bedensel insan vardır.(1.Kor.3)

1. Yenik ve verimsiz bir Mesih inancısıdır.

2. Kutsal Ruh'un kendisini, Tanrı'nın O'nu yarattığı insan tipi şekline sokmasına razı olmaz.

3.Sonu olmayan bir aksilik,boşuna uğraşmayla yaşar.

4.Üzülerek söylemek gerekirse bu gibi insanlar çoğunlukla ,kendilerinin bedensel sınıflamada olduklarının farkına varmazlar. (Rom.7:14-19)

5.Günah köleliğinde yaşar. (Rom.7:20-25)

IV. Tanrı'nın bedensel Mesih inanlısına, onu günah ve ölümün kötü etkisinden kurtarabilecek Kutsal Ruh'un kudretiyle çözüm getirmiştir. (Rom.7:25;8:3).

A.Kendi kendini zorla dinsel disiplin altına sokma, sadece yenilme ve boşuna uğraşmaya yol açar.

B.İmanla, Mesih'in diriliş, kudret ve hayatını içimizden yaşayabiliriz. (Kol.3:10;1Pet.1:7;İbr.11:6).

1. İman, güven için kullanılan birbaşka sözcüktür ancak güvenin, bir amacı olması gerekir.

2.Mesih inanlısında imanın amacı,Tanrı ve O'nun sözüdür.(Yuh.14:14)

3.Üzülecek bir gerçektir ki ,orta derecedeki bir Mesih inanlısı Tanrı'ya inandığını ileri süren ama yine de O yokmuş veya kendisine yardım etmek istemiyormuş gibi davranan elverişli bir ateisttir.

V. Bedensel kişi "Ruhsal solunum" yaparak ,Tanrı'nın çözümünü kendisine mal eder,yandan çarklı ruhsal gemiden iner ve ruhsal bir Mesih inanlısı olabilir.

A. Günahlarımızı açığa vurduğumuzda nefes veririz (Günahlarımızla ilgili olarak Tanrı'yla uyuşuruz); bu,Tanrı'nın 1.Yuhanna 1:9'da verdiği söz gereğince olmaktadır.

1-Günah veya günahlarımızın yanlış ve Tanrı'ya üzüntü vereceğini kabul ederiz.

2-Mesih'in günahlarımız için haçtaki ölümünden kaynaklanarak Tanrı'nın günahlarımızı -geçmiş,bugün ve gelecekteki- bağışlamış olduğunu kabul ederiz.

3-Kutsal Ruh'un kuvvet verici gücüyle,davranışlarımızda bir değişimle sonuçlanan,günaha karşı tutumumuzu değiştirir veya tövbe ederiz.

B.Nefes verme-veya günahlarımızı açığa vurma nefes almak için, önceden gerekli olan bi şeydir-veya Tanrı'nın Ruh'unun kudretini imanla almalıdır ki bu, "Ruh'la Nasıl Dolunur" daki kavramın konusudur.

C.Bağışlanmamızın temeli, Mesih'in haçta günahlarımız için,bizim yerimize ölmesidir. (İbr.10:1-7,11,12,14)

1.Eğer bir Mesih inanlısıysanız, günahlarımız, geçmiş, bugün ve gelecek için bağışlanmıştır.

2.Mesih'in sizin için önceden haçta yaptığına en ufak birşey ekleyemezsiniz.

3.Sadece Tanrı'nın bağışlamasını ve temizlemesini, imanla kabul etmelisiniz. (1.Yuh.1:9).

D.Günahı niçin itiraf ederiz?

1.Mesih bizi zaten bir defa ve her zaman için bağışladığından(İbr. 10 bölüm gereğince), itiraf etme daha çok bağışlanma ile sonuçlanmaz.

2.Yine de itiraf ,Oğlu'nun ölümüyle Tanrı'nın bizler için önceden ne yapmış olduğunu yaşantımızda gerçek hale koymasıyla sonuçlanan itaatli bir davranış ve iman ifadesidir.

3.Günahlarımızı itiraf etmeye razı olmadığımız takdirde, bedensel duruma geliriz ve Tanrı'nın sevgi ve bağışlamasının aydınlığı yerine, gölgeler altında yürümüş oluruz. (1.Yuh.1:7).

E.Günahlarınızın bir listesini çıkarın.

1.Kutsal Ruh'tan, yaşamınızdaki her günahı size açık bir şekilde göstermesini dileyerek dua edin.

2.Her birini ayrı ayrı bir kağıda yazın.

3.Listenin karşısına , 1.Yuh.1:9'daki Tanrı'nın verdiği sözü yazın.

4.Listeyi yırtıp atın ve Tanrı'ya, bütün günahlarınızı bağışladığından dolayı hamdedin.

5.Uygun yerlerde zararı ödeyin-birine yanlış yaptığınız durumlarda.

- 6.Hatırınızdan çıkarmayın ki, Tanrı'nın bizler için planladığı mükemmel, bol, bereketli ve verimli bir yaşam vardır, günah sorunuyla uğraşmadıkça, O bizi kutsamayacak ve kullanmayacaktır.
- 7.Artık temizlenebilirsiniz.
- 8.Bütün bilinen günahlarınızı açığa vurduktan sonra içinizde kalan herhangi bir suç kompleksi, Tanrı'nın bağışlaması tam ve eksiksiz olduğundan (İbr.10:1-17; Mez.10:12) O'ndan değil, şeytandan gelecektir.